

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dioscoro. 244.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Εὐδαιμόνι. σιγ.

Σὺ μὲν ἔχῃ λόγον ἔφης εἰρηάζειν τὸ αὐτὴ κληθήσεται γυνή, ὅτι ὅτι τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. ἐγὼ δὲ ἔ μόνον ἔχῃ λόγον, ἀλλὰ καὶ θαυμασίως αὐτὸ γράφεται φημί, καὶ ὅπως ἀκούει. ἡ γυνὴ ὡς πλεονάζει εἰρηται. αὐτὴ γυνὴ κληθήσεται γυνή. τρεῖσι γυνίμι, ὅτι ὅτι τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς τὸ μέλλοντος γόνιμον ποιῆν ἐλήφθη. πλεονάζει ὡς ἀνὴρ σωματικὸς μὲν γυναικαί, τρεῖσι γόνιμον ποιῆν. διὸ καὶ παρ' ἀθλομαχοῖς ἡ σωματικὴ ἢ καὶ νόμον, ἐπ' ἀρότερον παύσων ἐλέγχο γίνεσθαι, καὶ γονεῖς οἱ τεκόντες καλοῦνται. τὸ γὰρ λέγονται ὡς τὰ γυναικαί, τρεῖσι τὰ μέλη, εἰρηάζει, ἔδδ' λόγου ἀξιώσειον. τὸ μὲν γὰρ μέλει καὶ μέρει τὸ ὅλον καὶ τὸ πᾶν ἀντιμαχέσσεται. τῆ δὲ γυναικαί ὁ ἀνὴρ, τρεῖσι τὸ ἀπειροπὴ γεωργῶ καὶ ἀνορύσσοντι πλεονάζειαι χροῖται, παρ' ὃ καὶ ἀνὴρ, ὡς οἱ μὲν, λέγεται. τὸ γὰρ ἀνθρώπος κοινὸν αὐτοῖς βεῖν ὄνομα, ἡ ἀπειροπὴ γῆ, καὶ ἀφ' ἧς τὸ γόνιμος γινόμεν. τῆ δὲ παρ' ἡσθαι, καὶ τὸ τ' ἔναι. ἀμα γὰρ εἰποῖς ἀνδρα, καὶ γυνή τῆ ἐνοία σωματικῆται. ὡς καὶ παρ' ὅς ρηθέντος, ὁ παῖς σωματικῆται, καὶ δεσπότην λεγθέντος, ὁ δεδδλος σωματικῆται.

Διοσκόρω. σιδ.

Χρὴ μὴ μόνον ἄν εὐεργετήθης χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ ἄν καλῶν ἀδικεῖν. καὶ τὸ γὰρ εἰ καὶ παρ' ἀδδζόν σοι φαίνεται, εὐεργεσίας εἰδὸς μέγιστον τυγχάνει.

Θεοδοσίω ἑπισκόπω. σμε.

Εἰκότως, ὃ θαυμάσιε, πλεονάζειαι σιατῆν νῦν καταθρῆνεις πόλιν, καὶ τοι ὡς ἄλλοι μαχέσσας. ὅτι μὲν γὰρ οἶα δὴ μήτηρ ἐπ' ἀριστοκόις παιδὸς ὡδῆσι, τῆ τ' ἀοιδίμω Ἀμμωνίω τ'.

Eudæmoni. 243.

Tu quidē haud rectē illud dictū esse cōtendis. Ipsa vocabitur * quia de viro sumpta est: ego verò nō modò rectē, sed etiam eximio atque admirandò modo hoc scriptum fuisse aio, &, qua ratione ductus audi. ἡ γυνὴ ὡς πλεονάζει, hoc est à genitura dicta est. Ipsa igitur * vocabitur, hoc est ad gignendū idonea: quia ex viro suo, qui eam fecundam redditurus est, sumpta est. Vir quippe virginem sibi matrimonio copulans, γόνιμον, hoc est fecundā γυναικαί reddit. Ob idque etiam apud Athenienses legitimus congressus arandorum filiorum causa fieri dicebatur: ac γονεῖς, parentes appellantur. Nam ne audiendi quidē hi sunt, qui ὡς τὰ γυναικαί, hoc est ob membra, ab hoc nomine appellatos esse dicunt. Membro enim & parti totum & omne opponitur: hoc est ferenti agricolæ, ac fœminam regionem effodienti. (Vnde etiam, ἀνὴρ, ut opinor, nomen traxit, nam alioqui hominis vocabulum utriusque commune est) terra fata, proptereaque fecunda existens. Hanc quippe vocem ex carū numero esse arbitror, quæ ad aliquā referuntur. Nam simulatque vitum dixeris, vxor quoque animo statim occurrit, quemadmodum foelicet & cūm patrem dixisti, filius vnā intelligitur, & cūm dominum dixisti, seruus etiam vnā cogitatur.

Dioscoro. 244.

Non modò pro acceptis beneficiis, sed etiam pro eo quod iniuriam inferre prohibitus es, gratiam te Deo habere conuenit. Nam hoc quoque, etiam si tibi mirum atque ab hominum opinione alienum videtur, maximum beneficij genus est.

Theodosio Episcopo. 245.

Haud ab re, vir admirande, Pelusiensem urbem, quam prius beatam prædicabas, nunc luctu ac lachrymis prosequeris. Nam cūm, ut mater ob felicē filij partum, clari viri Ammonij, veri Episcopi præfectura